

Смирнов Д. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ
МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦТВА**

У сучасних мінливих умовах ринкових відносин одним із найважливіших чинників підвищення ефективності виробництва вітчизняного суб'єкта підприємства є забезпеченість його матеріально-технічними ресурсами та основними фондами в необхідній кількості та структурі і максимально повне та ефективно їхнє використання.

Сучасні ринкові відносини передбачають конкуренцію між різними товаровиробниками, але перемогти в цій конкурентній боротьбі зможуть лише ті із них, хто найбільш ефективно використовує всі види наявних ресурсів. Бо однією з досить важливих умов успішного функціонування підприємства є його матеріально-технічне забезпечення. Рівень матеріального забезпечення підприємства постає одним із критеріїв його конкурентоспроможності, адже, одним із головних факторів виживання в умовах ресурсних обмежень є постійна економія та зменшення собівартості продукції.

Проблемні питання управління матеріально-технічним забезпеченням діяльності суб'єктів підприємства привертали увагу багатьох вчених серед яких необхідно відзначити наступних: Білецького В. Г., Вітвіцького В. В., Іванишини В. В., Козловського В., Ніколайчука В., Макаренка П. М., Маліка М. І., Мосіюка П. О., Новікова Ю. М., Підлісецького Г. М., Саблука П. Т., Майданова О., Ситника В. П., Тихонова О. В., Гордона М. та ін.

Так, за своєю сутністю матеріально-технічне забезпечення являє собою «процес постачання необхідних матеріально-технічних ресурсів. Від нього залежать своєчасність, ритмічність, якість та ефективність операційної діяльності. Ключовим завданням матеріально-технічного забезпечення є своєчасне, безперебійне та комплектне забезпечення виробництва усіма необхідними ресурсами матеріалів та запасів» [2].

На думку автора Пилипенко А. А. «для того, щоб підвищити рівень матеріально-технічного забезпечення суб'єкта підприємства потрібні фінансові

заощадження та нові розробки. Стосовно варіанту фінансових заощаджень та накопичень необхідна довготривала процедура накопичення коштів та запасів. При цьому необхідні залучені кошти, але це досить ризиковий варіант. Стосовно нових розробок – необхідні розробки та впровадження передових власних інноваційних технологій, які також потребують значних фінансових затрат» [1].

Для удосконалення матеріально-технічного забезпечення підприємства необхідно проводити періодичні маркетингові дослідження ринку постачальників матеріалів та сировини, також треба моніторити ситуацію на ринку та направляти дії управлінців підприємства на пошуки гідних та вигідних постачальників. Кожне підприємство повинно постійно здійснювати контроль своєї діяльності на всіх етапах та системи збуту, нормування потреб в певній галузі, планування технічного та матеріального забезпечення тощо.

У нашій державі є всі можливості для покращення матеріально-технічного забезпечення діяльності підприємств.

Насамперед, необхідно контролювати та вести облік використаних ресурсів, вводити інноваційні технології та розробки і нормувати потреби ресурсів задля їх постійної економії, тільки так можливо досягти максимального ефекту діяльності.

Сучасне управління матеріально-технічним забезпеченням спрямоване на раціоналізацію ланцюгів постачань у просторі та часі, а також максимально ефективно вирішення таких питань:

- 1) максимальна орієнтація на більш вигідні види ресурсів;
- 2) уніфікація асортименту використовуваних ресурсів;
- 3) мінімізація загального обсягу закупівель.

Необхідна також постійна та всеохоплююча оцінка наслідків прийнятих рішень стосовно визначених питань [2].

Таким чином, для ефективного управління матеріально-технічним забезпеченням підприємства необхідно здійснювати такі заходи:

- постійно проводити моніторинг наявних ресурсів та сировинного ринку потенційних ресурсів;
- планувати потреби у ресурсах;
- постійно оцінювати матеріаломісткість виробництва та його матеріальних потреб;

- обирати альтернативні варіанти матеріально-технічного забезпечення;
- формувати остаточне рішення про розвиток сировинної бази підприємства;
- організовувати своєчасне постачання ресурсів;
- постійно управляти запасами матеріально-технічних ресурсів на підприємстві;
- проводити постійний та всеохоплюючий контроль за ефективністю формування та використання матеріально-технічних ресурсів в усіх ланках виробничої системи суб'єкта підприємництва.

Список використаних джерел:

1. Пилипенко А. А. Організація управління розвитком матеріально-технічної бази підприємства : моногр. / Пилипенко А. А., Литвиненко А. О. – Х. : ФОП Здоровий Я. А., 2015. – 236 с.
2. Хазанович О. І. Система матеріально-технічного забезпечення: Ретроспектива розвитку та напрями удосконалення / О. І. Хазанович // Наука і оборона. – 2007. – №1.– С. 27–31.

Спасова К. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Підприємництво є передумовою інноваційного типу економічного зростання, що базується на підприємницькій ініціативі у сфері науково-технічної та організаційно-економічної діяльності. Ефективність управління підприємствами залежить від вчасного й якісного інформаційного забезпечення процесу прийняття, як стратегічних так і тактичних управлінських рішень. Проблемою системи державного управління є системна корупція, що призводить до часткового виконання законодавства.

Сучасний стан підприємництва надає змогу стверджувати, що нестабільність політичного середовища наносить негативний відбиток на економічний розвиток нашої країни. Тож суб'єкти підприємницької діяльності на сьогодні функціонують у несприятливих умовах зовнішнього та внутрішнього середовищ [2].

Вагомим моментом, що відображає роль підприємництва є масштаби діяльності. Підприємництво охоплює малий, середній, а також великий бізнес, тобто це своєрідна сфера, яка функціонує для отримання прибутку та структурно